

Woord van Jos Bollen, pastoraal werker van Klooster Terhaghe in Eindhoven, bij de uitvaart van Zr Rosalia Schoorl in de kapel van het Wereldhuis op 22 juli 2019.

Het is nog maar een maand geleden.... Samen met Maria, de activiteitenbegeleidster van klooster Terhaghe, waar zuster Rosalia 13 jaar heeft gewoond, ben ik onderweg naar haar. Het is niet zomaar een bezoek, we gaan een lied zingen voor haar!! Rosalia had eerder op haar verjaardag aangegeven dat ze zo graag met een klein groepje mensen twee coupletten van het Wilhelmus zou willen zingen. De tekst ervan is haar dierbaar en betekent veel voor haar.

Rosalia weet niet dat we op bezoek komen. Beneden in de hal van het Wereldhuis worden we verwelkomd door Marie Louise en een medezuster van Rosalia, die voor koffie en gebak hebben gezorgd. Bij haar kamer aangekomen moeten we nog even wachten op de gang, Rosalia wordt nog verzorgd. Even later gaan we een beetje schoorvoetend en aarzelend naar binnen, niet wetend hoe ons bezoek aan zal komen. De zuster is blij verrast ons weer te zien en weet niet wat te zeggen.

Dan zingen we, Rosalia in haar rolstoel en wij met zijn vieren om haar heen, op een gedragen, niet volksliedachtige manier, de tekst die zoveel voor haar betekent. Over trouw aan het Vaderland, trouw tot aan de dood, maar vooral ook over God die haar schild is, op wie ze vertrouwt en waarvan ze hoopt dat hij ook in deze laatste periode haar steun zal zijn. Rosalia is ontroerd, het lied en het elkaar weerzien, heeft haar goed gedaan.

En nu, nauwelijks een maand later is Rosalia er niet meer, is zij bij God, haar schild en vertrouwen. Voor ons was het prachtig om toen dit lied voor haar te mogen zingen. Als eerbetoon aan Zr Rosalia hoort u nu dezelfde twee coupletten van het Wilhelmus, niet gezongen als volkslied, maar als Rosalia lied, met soms een andere wijs, zoals ook Rosalia tijdens haar leven haar eigen wijs, haar eigen wijsheid had. U hoeft dus niet te gaan staan! Het wordt langzaam en gedragen gezongen, met het accent op de woorden die Rosalia zo belangrijk vond.

Wilhelmus van Nassauwe
ben ik van Duitse bloed
den vaderland getrouwe
blijf ik tot in den dood
een Prinse van Oranje

ben ik, vrij onverveerd
de Koning van Hispanje
heb ik altijd geëerd.

Mijn schild ende betrouwen
zijt gij, o God mijn Heer,
Op U zo wil ik bouwen,
Verlaat mij nimmermeer.
Dat ik doch vroom mag blijven,
uw dienaar t'aller stond,
de tirannie verdrijven
die mij mijn hart doorwondt.

Rust zacht zuster Rosalia, dank voor wat u voor velen, op uw geheel
eigen wijze, heeft moge betekenen.